

ה"ת 56899/05/20 - משה תויל, רודי משה אבזמיל נגד מפלג הונאה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ה"ת 56899-05-20 תויל ואח' נ' מפלג הונאה

לפני כבוד השופטת תרצה שחם קינן
המבקשים:
1. משה תויל
2. רודי משה אבזמיל
נגד
המשיבה:
מפלג הונאה

החלטה

לפניי בקשתם של המבקשים להחזיר לידיהם מכשירי טלפון, שנתפסו ברשותם ביום 6.10.19.

השתלשלות העניינים

1. ביום 26.5.20 הגישו המבקשים בקשה להחזרת מכשירי הטלפון, שנתפסו ברשותם ביום 16.10.19.
2. לטענת ב"כ המבקשים חלפו למעלה ממאה ושמונים יום, מאז נתפסו המכשירים.
3. בבקשה, שהגישה ביום 25.05.2020 עתרה המשיבה למתן צו להארכת תוקף החזקתם של מכשירי הטלפון עד לתום ההליכים המשפטיים. הבקשה הוגשה, כפי הנראה בטעות, לתיק אחר, או לפחות צורפה על ידי המזכירות לתיק אחר. (ה"ת 32626-05-20),
4. נוכח משבר הקורונה והימצאותם של שוטרי היחידה המשיבה בבידוד, נדחו הדיונים מעת לעת. חרף החלטתי מיום 16.9.20 טרם השיבה המשיבה לשאלתי האם אושרה הבקשה לעזרה משפטית, כנדרש על פי החוק לעזרה משפטית בין מדינות, התשנ"ח-1998.
5. בדיון שהתקיים ביום 14.7.20 טען ב"כ המבקשים שהיה על משטרת ישראל להחזיר למבקשים את מכשירי הטלפון ביום 13.04.20, לאחר שנתפסו ביום 16.10.19 ובחלוף 180 יום. לדבריו, פנה הוא למשיבה ביום 05.05.20 בבקשה, להחזרת התפוסים. עוד אמר שנתפסו ברשותם של המבקשים דרכונים וכסף, שהוחזרו וכן

שני מכשירי טלפון, לגביהם השיבה לו המשיבה ש"נוכח סירובם של המבקשים למסור את הקוד הסודי למכשירי הטלפון, הועברו המכשירים לחברה חיצונית". ב"כ המבקשים אישר שראשיתו של התיק במעצרו של ארבעה אנשים, המבקשים ושניים נוספים, לגביהם הוגשה בקשת הסגרה. עוד ציין ב"כ המבקשים שמאז שחרורם מהמעצר, לא נחקרו המבקשים פעם נוספת. לטענתו של ב"כ המבקשים החזקת מכשירי הטלפון ברשות המשיבה נועדה לשם "מסע דיג", כשלטעמו במצב הדברים הקיים על המשיבה להחזיר למבקשים את מכשירי הטלפון.

6. ב"כ המשיבה אישרה את דבריו של ב"כ המבקשים לפיהם לא בוצעו בתיק פעולות חקירה מהותיות מאז המעצר למעט העברת מכשירי הטלפון לבדיקה. לטענה לפיה לא הגישה המשיבה בקשה להארכת תוקף תפיסתם של המכשירים במועד, השיבה ב"כ המשיבה שנוכח הקשר בו עמד ב"כ המבקשים עם רפ"ק אורה שפיר, סברה המשיבה שאין עליה להגיש בקשה מתאימה לבית המשפט.

7. בהחלטתי מיום 19.7.20 הוריתי למשיבה להעביר ללשכתי את חומרי החקירה. ביום 23.7.20 התקבלו הקלסרים בלשכתי. בדיון שהתקיים ביום 23.8.20, סימנתי את המסמכים במ/1 ובמ/2, מהם עולה חשד הקושר את המשיבים למיחוס להם.

8. ב"כ המשיבה הודיעה שמכשירי הטלפון של המבקש 2 נפרץ והוצאו ממנו נתונים, ולכן עתרה היא להאריך את תוקף החזקת התפוסים לצרכים ראייניים עד לתום ההליכים. לטעמה של ב"כ המשיבה **"ניתן לראות באי שיתוף הפעולה של המבקשים איתנו בעניין הטלפון כדי ללמד על הקשר ביניהם לבין המעשים המיוחסים להם"**.

דין

9. עניינו של תיק החקירה בחשד לפרשת "עוקץ" בסכום של מיליוני אירו, הנחקרת, כפי הנראה, על ידי משטרת נורבגיה.

10. עיון בתיקי החקירה שהועברו לעיוני והבקשה לעזרה משפטית, שצורפה לבקשתה של המשיבה מיום 13.9.20, מלמד על כך שמדובר בחקירה רחבת היקף המתבצעת בשיתוף פעולה עם משטרת נורבגיה.

11. סעיף 35 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש] התשכ"ט-1969, קובע, כי אם תוך שישה חודשים מיום שנתפס חפץ על ידי המשטרה לא הוגש המשפט אשר בו צריך החפץ לשמש ראיה, ולא ניתן צו ביהמ"ש המורה מה יש לעשות בחפץ, תחזיר המשטרה את החפץ לידי מי שמידיו הוא נלקח.

12. אין מחלוקת שהמשיבה הגישה בקשה להארכת תוקף החזקה בתפוסים לאחר חלוף ששה חודשים.

13. כפי שנקבע לא אחת - ניתן להאריך את תקופת התפיסה גם אם הוגשה הבקשה לאחר חלוף המועד. (ראו בין היתר בש"פ 6686/99 עובדיה נ' מדינת ישראל, פ"ד נד (2) 464; בש"פ 5564/14 טננבאום ואח' נ' מדינת ישראל (18.9.2014); בש"פ 998/05 פפיסמדוב נ' מדינת ישראל (20.3.2005)).

14. מבלי להתעלם מהשתהותה של היחידה החוקרת בהגשת בקשה מתאימה לבית המשפט, ומהעובדה שמחומר הראיות שהוצג לעיוני, ספק אם התעבה החשד כנגד המבקשים, מאז שחרורם ממעצר; שעה שמדובר כאמור בחקירה רחבת היקף; בהתחשב בחשד העולה מעיון בחומר החקירה ובצורך הראייתי הקיים בהחזקת מכשירי הטלפון; גובר לטעמי, האינטרס הציבורי בהשלמת החקירה על האינטרס האישי של המבקשים.

15. לאור האמור הבקשה להשבת התפוסים נדחית. בהתחשב בחלוף הזמן מאז הוגשה הבקשה להחזרת התפוסים ועד היום, אני מאריכה את תוקף החזקתם של התפוסים בידי המשיבה בתשעים יום מהיום.

זכות ערר לבית המשפט המחוזי כחוק.

המזכירות תשלח החלטתי לצדדים.

ניתנה היום, י"א תשרי תשפ"א, 29 ספטמבר 2020, בהעדר הצדדים.